



Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

28. Quomodo Innocentij pontificis Max. epistol. ad Arcadium Imp. qua eundem ob Ioannem Chrysost. in exilium ejectum, grauissimè obiurgat, & anathemate percellit, eademq[ue] pœna in alios eiusdem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](#)

que opus admiror, illius libertatem, huius autem obedientiam: illius zeli feroarem, huins fidei puritatem. Porro regulas pietatis, quas a magno sacerdote percepit, etiam reuersus in Cōstantinopolitana vrbe seruauit. Nam cū festiuitatis tempore ad Ecclesiam processisset, oblatis ad altare muneribus, mox egressus est. Cumque Nectarius tum Pr̄esul Ecclesiarrogasset, cur intus stare noluisset, mandauit princeps: Vix, inquit, potui discere quæ differentia sit Imperatoris & sacerdotis, vix enim inueni veritatis magistrum. Ambrosium namque solum noui digne vocari p̄tificem. Tantum itaq; profuit increpatio à viro virtutibus florente profecta.

Nicephorus Callist. libr. 13. cap. 34. Ecclesiast. histor. Innocentij Pontifi. Max. epistola ad Arcadium Imper. qua eundem ob Ioan nem Chrysost. in exilium eiectum gravissime obiurgat, et anathemate percellit, eademq; pœna in aliis eiusdem immanitatis confortes, animaduertit.

C A P. X X V I I I.

Literæ Inno-
cētij pape qui
bus Arcadii,
Atticū, &c.
anathemati-
subiicit. Ioan
nes re & cau-
sa indicta dā-
natus.

V

O X sanguinis fratris mei Ioannis clamat ad Deum contra te, ô Imperator, si- cuti quondam Abel iusti contra parri- cidam Cain: & is modis omnibus vindici- bitur. Nec id modo admisisti, sed etiam pacis tempore persecutionem magnam aduersus Deum & Ecclesiam eius concitasti. Eieciisti è throno suo, re non iudicata, magnum totius orbis

orbis doctorem, & vana cum eo CHRISTVM
persecutus es. Neque de illo ita queror (for-
mam enim, seu hæreditatem cum sanctis Apo-
stolis in Dei & seruatoris nostri IESV Christi
regno consecutus est) quamvis intolerabilis
iactura ea sit: sed affligor propterea, quod pri-
mo de animarū vestrarū salute, deinde de eis
qui sapientissima spirituali & diuina doctri-
na & institutione eius orbati, fame verbi Dei
conficiuntur, sum sollicitus. Non enim Eccle-
siatantum Constantinopolitana mellitæ illi-
us linguae iacturam fecit, sed & orbis sub sole
torus ad orbitatem redactus est, viro tam diui-
no amissō, persuasionē vnius mulieris, fabu-
lam hanc & spectaculum exhibentis. Verūm *sūmū mālū*
excipiet ille & præsentem hic pœnam, & fu- *Eudoxia mi-*
tūrūm sempiternum supplicium nō post mul- *natur.*
ta hosce dies ei adueniens. Tametsi enim be-
atus Ioannes vitam reliquit, fide seruata, & *cū Ioanne de-*
finituibus confirmatis: in æterna tamen se- *functio opti-*
cula sempiternarum deliciarum & immorta- *mè adum.*
lis vita hæreditatem est consecutus. Noua au-
tem Dabila Eudoxia, quæ paulatim te erroris
se seductionis nouacula totondit, execratio-
nem ex multorum ore sibi ipsi induxit, graue
& quod gestari nequeat peccatorum pondus
colligans, atque id prioribus peccatis suis su-
peraddens. Itaque ego minimus, & peccator,
qui thronus magni Apostoli Petri creditus
est, segrego & reijcio te & illam à perceptio-
ne immaculatorum mysteriorum Christi Dei *Excommu-*
nicatio.

Cc 4 no-

nostri. Episcopum etiam omnem, aut cleri-

Ligandi vinculum. cum ordinis sanctae Dei Ecclesiae, qui admini-

strare aut exhibere ea vobis ausus fuerit, ab ea

hora qua praesentes vinculi mei legeritis lite-

ras, dignitate sua excidisse, decerno. Quod si,

ut homines potentes, quenquam ad id vi ade-

geritis, & canones vobis a seruatore per san-

ctos Apostolos traditos transgressi fueritis,

Extremum Christi iudicium. scitote non parum id vobis peccatum fore, in

horrenda illa iudicij die, quum neminem hu-

ius viræ honor & dignitas adiunare poterit,

arcana autem & abdita cordium sub oculos o-

Arsacius de mnium effundentur atque exhibebuntur. Ar-

functus ex au facium, quem pro magno Ioanne in thronum

thoratur. episcopalem produxit, etiam post obitum

exauthoramus, vna cum omnibus qui consul-

tò cum eo communicarunt episcopis: cuius e-

tiam nomen sacro episcoporum albo non in-

scribatur. Indignus enim eo honore est, ut qui

episcopatum quasi adulterio polluerit. Om-

nis siquidem plantatio, quæ à patre nostro in

cœlis plantata non est, eradicabitur. Ad The-

ophili abrogationem addimus excommuni-

cationem, anathematismum, & absolutam à

Christianismo alienationem. Hec Innocentius

pro Ioanne pugnans scripsit.

Gregorius Episcopus Turonensis libr. 1. cap. 79.

De gloria martyrum. Quia autoritate v-

sus sit Leo Episcopus Agathensis, in Goma-

charium comitem agrum Ecclesia eius inna-

dente, et dediuina in Gomachariū ultione.

C.A.